

FRANSÉN, JOHAN

Minnesord, då aflidne hofbagaren och handelsmannen Nils Holmströms saligen afsomnade enka, fru Ulrica Elisabeth Holmström, född Andersson, jordfästades i Catharina kyrka den 24 mars 1841 : af Joh. Fra

1841

EOD - Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 12 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400- till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
 - Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
 - *Sök:** Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
 - *Klipp & klistra:** Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).
- *Ej tillgängligt i varje e-bok.

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

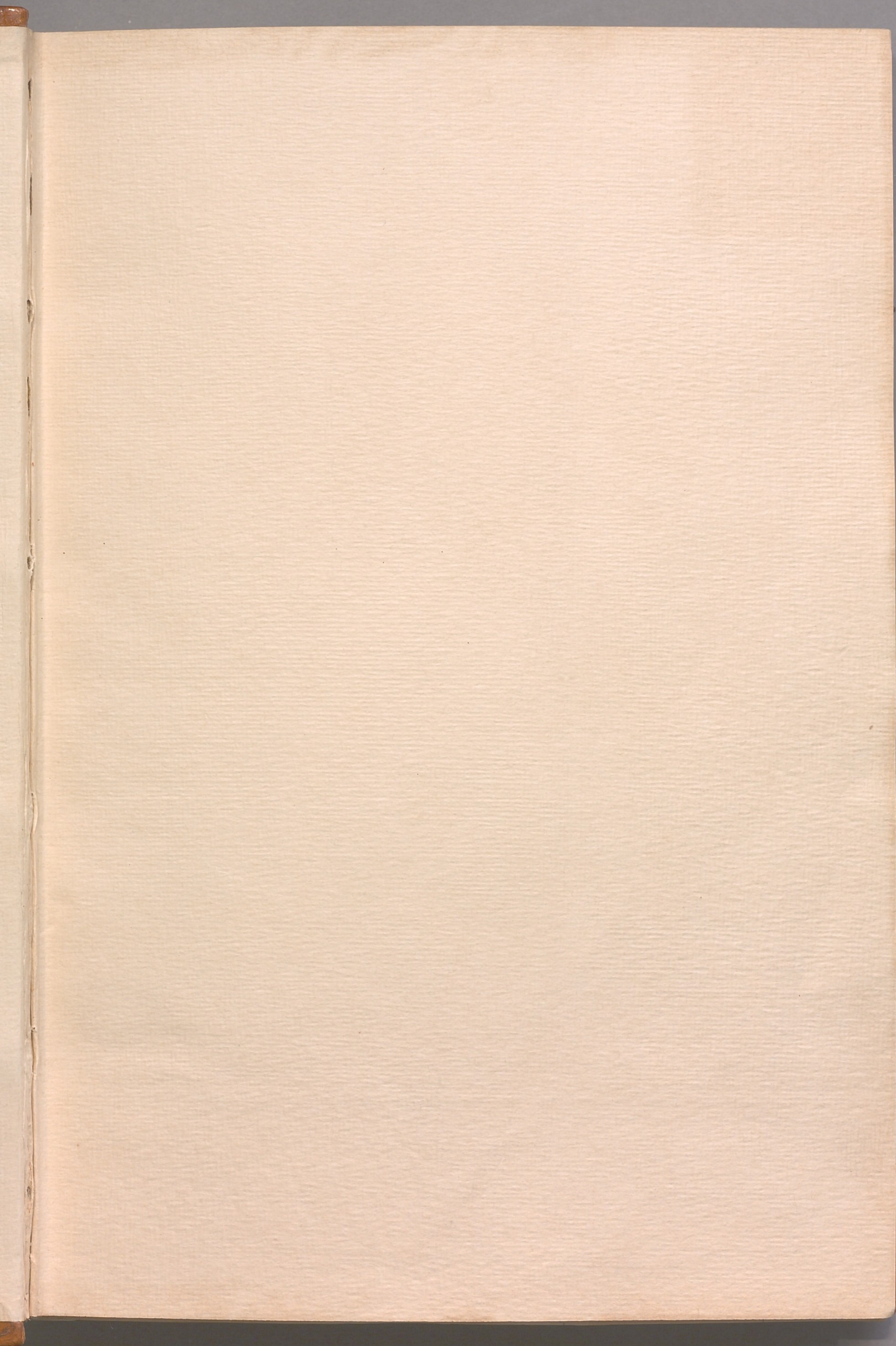
- Villkor för användning: <https://books2ebooks.eu/csp/sv/nls/sv/agb.html>

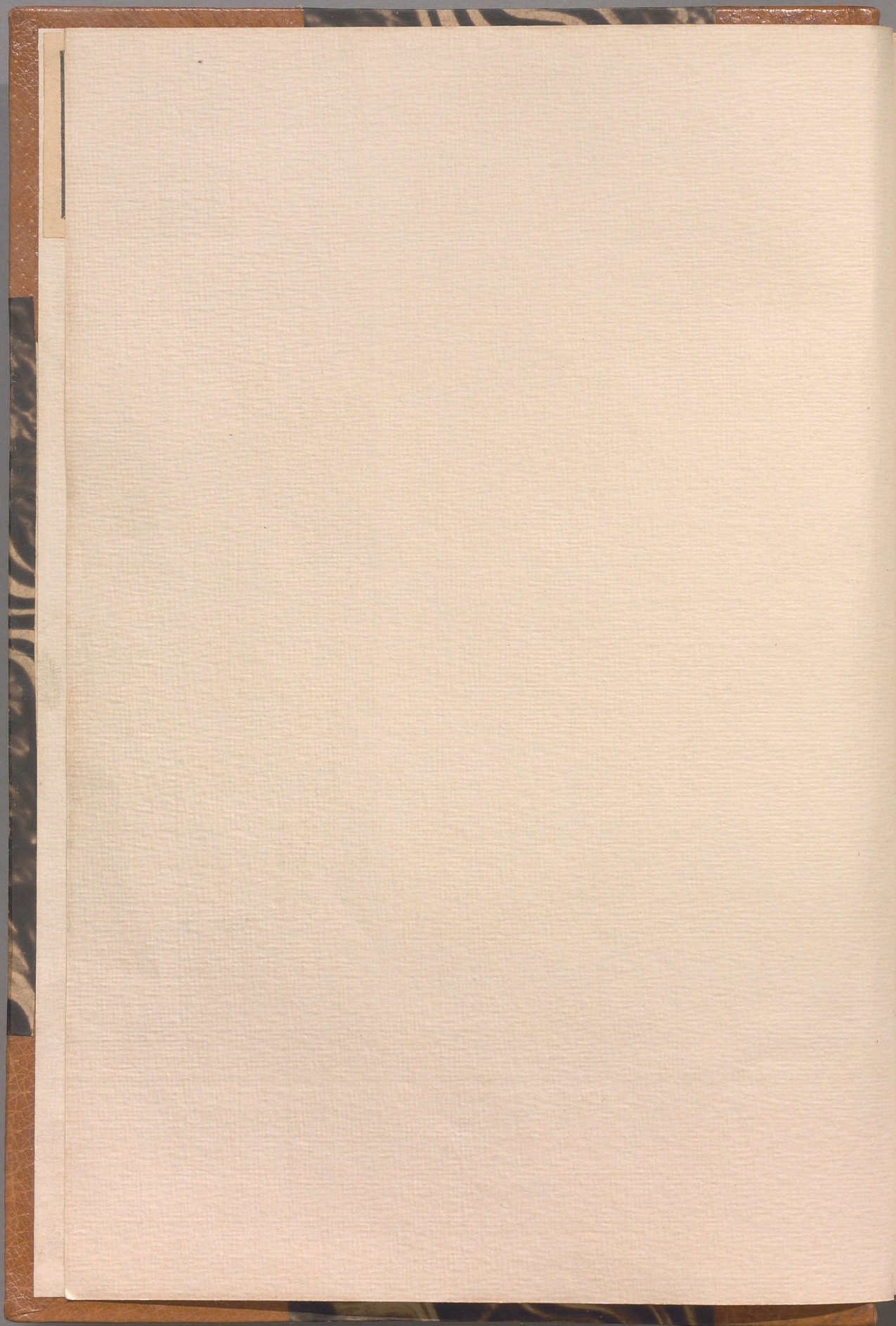
Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 40 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Sök böcker tillgängliga för den här tjänsten: <https://search.books2ebooks.eu>
Mer information finns tillgängliga via <https://books2ebooks.eu> boken.

Kungl. Biblioteket
STOCKHOLM

MINNESORD,

DÅ AFLIDNE

HOFBAGAREN OCH HANDELSMANNEN

NILS HOLMSTRÖMS

*saligen afsomnade Enka,*FRU **ULRICA ELISABETH HOLMSTRÖM,**

född ANDESSON,

Jordfästades

i Catharina Kyrka den 24 Mars 1841,

af

JON. FRANSEN.

STOCKHOLM.

TRYCKTE HOS A. G. HELLSTEN.

1841.

MINKESBOD

DA AVLEDA

NOTSAGAREN OCH HANDELSMANNEN

NILS HOLMSTROMS

saligens afsonnede Dabes

FRU ERICA ELISABETH HOLMSTROM

1844 ANDERSON

Partis: 1844

Colloquia Epistola den 22 Mars 1844

Jon Parvish

STOCKHOLM

TRYCKERI hos A. G. HELLSTEN

1844

I. J. N.

*Hedra enkorna, de der rätta
enkor äro.*

PAULUS. 1. Tim. 5: 3.

Liksom en rosenknopp i landets skuldfria bygder
Fordom du vecklades ut; men snart du fördes till staden,
Staden den stora i Sverige, som Stockholm man plägar att kalla.
Der, de goda föräldrarne tänkte och ville,
Skall vår *Elisabeths* förstånd och hjerta utbildas
Till en prydnad för jorden, en skatt bland himmelens änglar.
Lycklige **J** som ej bedrogens i hoppet; men sågen
Huru knoppen blef ros, och se'n bland rosorna lyste,
Lik en kostlig rubin ibland en mängd af smaragder,
Eller som en dyrbar demant bland klara kristaller.
Sådane rosor och smycken som lysa de äfven åstundas
Utaf mången i tid, att ej dem en annan skall taga.
Så blef du tidigt brud åt tjenaren då hos en förste.
Men han snarligen såg att höjderna farliga äro;
Derför bland borgare här i Stockholm en plats han sig sökte.
Lycklig var han deraf; mest lycklig dock af sin maka.
Lyckan står på ett hjul och omrullar hastigt som blixten:
Mången, vid morgonens ljus som höjde mot stjernorna hjessan,
Kan innan middagens sol grymt höljas af mörker och qvalen.

Qvalen ock blefvo din lott, du vördade, älskade *Betta*,
 Då för trettio år tillbaka i lågorna syntes
 Allt ditt goda gå opp, och försvinna i rök.
 Qval i början det var: men sedan som himmelens pröfning,
 Christlige makar, J togen det opp och tänkte i hjertat:
 Herren Han gaf och Han tog, och den Han älskar Han agar.
 Sanningen härutaf den skåda vänner och kända,
 Liksom alla Guds barn. Det jordiska goda till Eder
 Kom som ett sakta regn: välsignelsen tillförde trefnad.
 Så det nya hemmet blef snart en boning för glädje,
 Glädjen och sällheten trifs blott der som godheten finnes.

Uti naturen dock herrskar en lag, som förgängelsen kallas;
 Han är stundom en våldsamt tyrann den icke förskonar
 Rosens nyss brustna knopp, ej stolta tallen och eken:
 Enda föräldrars barn och den hundraårige gubben,
 Liksom en yngling i blomstringens vår, och mannen i styrkan,
 Allt han bjuder att gå till de eviga hemmen.
 Så visst ej obetänkt, men likväl förr än du trodde,
 Stego den Eviges budskap ned att till himmelen hemta
 Hulda din mor, och din far, tillika med älskade maken.
 Här var slag på slag, som när blixtarne hastigt
 Bryta sig fram ur skyn, och krossa på berg och i dalar.
 Då var ditt ädla hjerta, *Elisabeth!* länge förkrossadt;
 Men det lifvades dock till fröjd af Försonarens kärlek,
 Ty du hörde Hans röst: der Jag är, mine älsklingar äro.

Lik den ädla Hanna, Fanuels dotter, i tjugo
 År och trenne dertill en värdig enka du varit.
 Templet har varit din fröjd, att bedja du ansåg som glädje.
 Nu du ej beder, men sjunger hos Gud den eviga sången,
 Hvilken utgör ett lof för den nåd Han dig visat i tiden.

Visst du dagligen redde dig till den ljusa, saliga färden,
 Ty af plågorna nog du varnande lärare hade;
 Utaf Jesus dock mer: ty visst i ditt hjerta Han bodde.
 Christus du skattade såsom ditt lif, din död såsom vinning.
 Sabbatens dag den fjortande Mars nog kunde man finna,
 Att ej mycket stod kvar af plågans kalk till att tömma.
 Straxt efter sabbatens slut, då en ny dag skulle börja,
 Kom dig till möte ditt nya lif, en sabbat för evigt.
 Klockan var fem och ängelen kom och tog på din panna,
 Och han sade så tyst som ljuset går genom rymden:
Följ mig Elisabeth, du älskad af Gud och Hans englar.
 Vördnadsvärda! du orden förstod, och budskapet följde.
 Gråtande vänner man fann vid din bädd, de stodo der häpne
 Liksom lärjungarne, då deras Herre till himmelen farit
 Upp från Oljoberget; dock var Han alltid dem nära.

Nu en bruten lilja du ligger, välsignade *Betta!*
 Lik den blygsamma sippan i vintrens snöiga svepning;
 Spåren man tydligt dock ser utaf ditt gudomliga ursprung:
 Tydligast det har du röjt i handlingar som du beslutit;
 Hvarmed du syftat har till glädje och sällhet för likar,
 Så i nödens koja som der det icke behöfdes.
 Visst du ämnade något ännu som vännerna veta,
 Döden bröt det utaf; du saknas dock mer än det smärtar.
 Ristadt har du ditt namn för evigt i tacksamma hjertan;
 De deremot som möjligen taga och glömma,
 Öfver dem upphöjd du är som änglarna högt öfver masken,
 Och som stjernorna stå klart lysande midt uti natten.

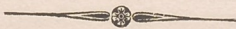
Undan förgängelsens tand ditt namn med rätta bör fredas,
 Genom minnets håll, efter hvad menskor förmå.
 Stod det uti min makt, den oförgängliga vården

Gerna *Elisabeth* ville jag resa åt dig.
 Under helsans dag din glädje ofta jag delat,
 När du plågorna led, var du ej mindre mig kär.
 Blott det smärtat min själ att dem ej kunna borttaga,
 Men till lindring och tröst gjordes hvad möjligt var.
 Du kan ej känna mer hvad här de dödliga lida;
 Ty du i högtidens sal hruzens krona har fått
 Utaf Försonarens hand, tillika med skinande drägten,
 Och i ett ögonblick sorgernas minne försvann.
 Kärt som dagens ljus för villade vandrarn i natten,
 Så *Elisabeth* blifver ditt minne för mig.
 Dig att glömma, du bild af den ljufligt doftande linden,
 Skall omöjligt mig bli som bergen till stjernorna slunga,
 Eller som ville jag hungrig förtära glödande kolen,
 Eller släcka min törst med sjudande silfret i degeln,
 Som då det renadt är äger kristallvägens glans.
 Om din saliga själ förmår till jorden att skåda:
 Tag då med välbehag offret som vännen dig bär.
 Det är en sonlig gärd, denna lilla blomma på grafven;
 Då du lefde din väg ville jag blomsterbestro.
 Nu dina vännen åt dig frambära hårdaste offren:
 Det är saknad och sorg, det är tårar och qual,
 Tills vi mötas igen, der vännen ej skiljes från vännen,
 Der Guds dyrkare ej såras af syndens försåt.

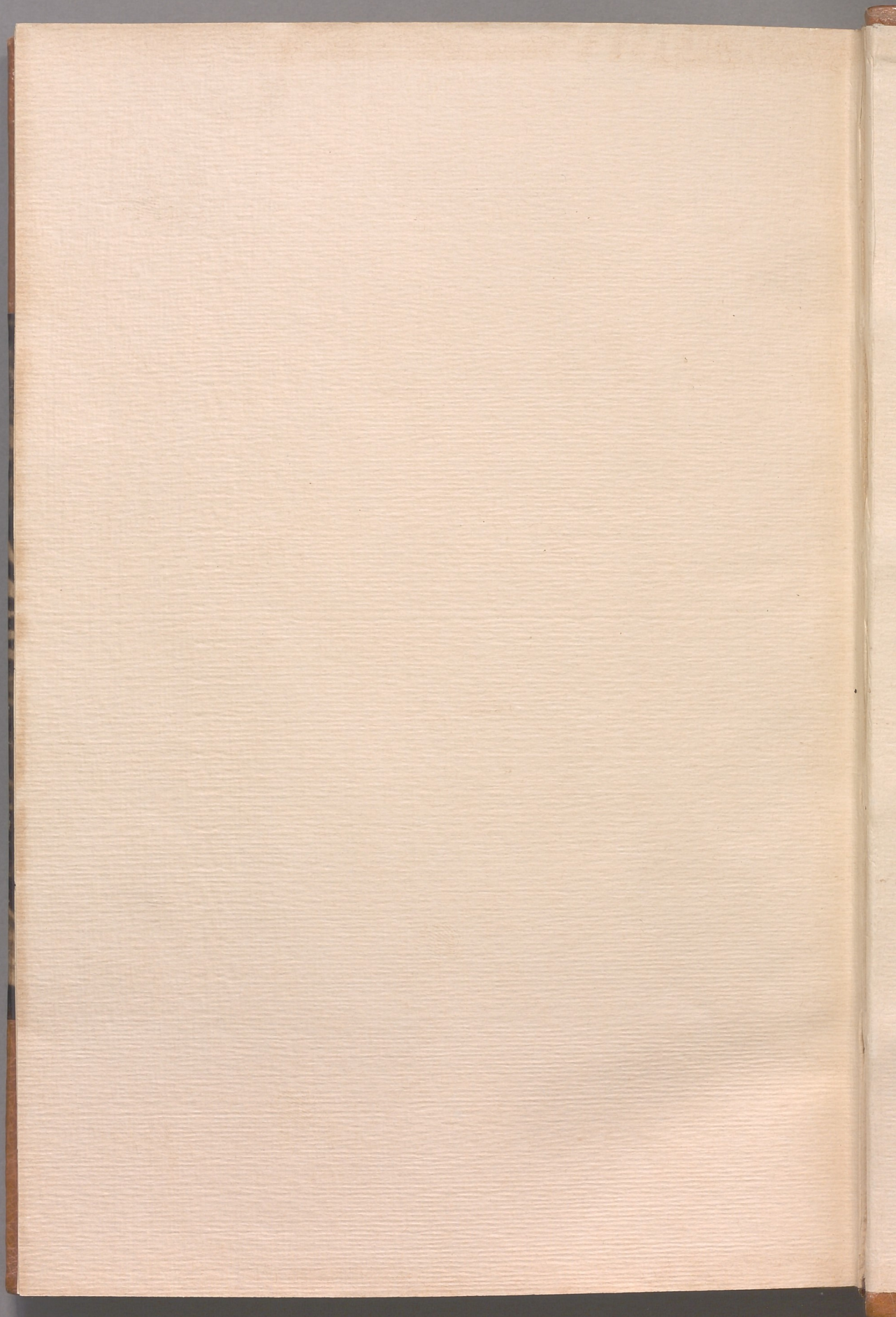
Biografisk Auteckning.

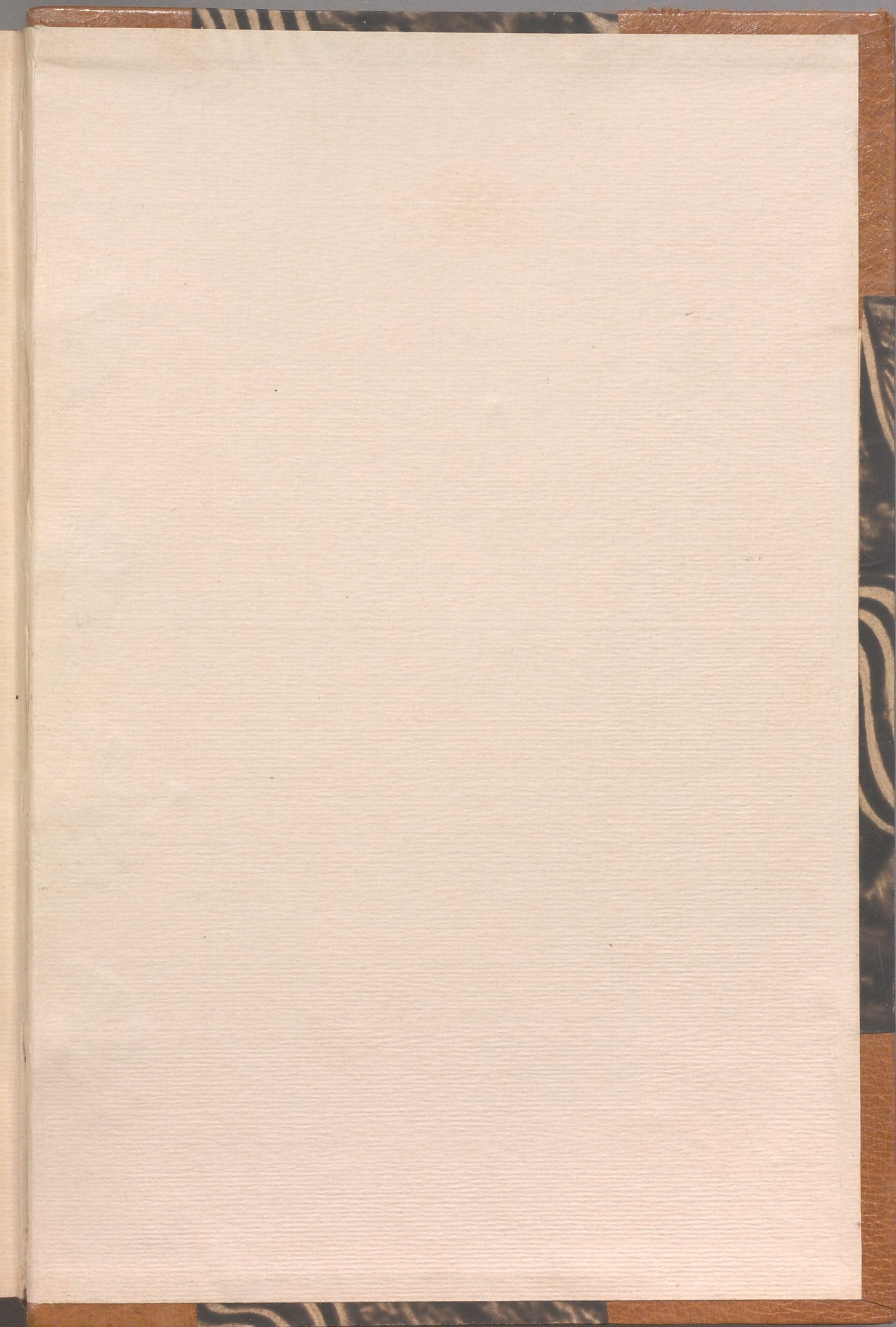
Fru *Ulrika Elisabeth Holmström* var född den 22 Februari 1770 på egendomen Däderö i Ytter-Järna församling i Södermanland. Hennes far *Anders Olsson* var en bonde i ädel forntidsbemärkelse; hennes mor *Brita Andersdotter* var som meniska och christen en prydnad för sitt kön. Efter studier i ungdomen beslöt den saligen aflidnas fader att vara en man för sig. Aktad af sitt stånd hedrades han äfven med riksdagsmannaförtroendet. Föräldrahuset, som var välmågans, var hvad förnämligast pryder gudsfruktans och gästfrihetens boning. Tidigt skickades den älskade *Ulrica Elisabeth* till släktingar i Stockholm för att der uppfostras. Denna stad blef hennes jordiska hem. I sitt sjuttonde år ingick hon ägtenskap 1786 med då hos Hertig Fredrik varande Hof-Bagaren, sedermera Handelsmannen i Stockholm, Nils Holmström, på sitt möderne af släkten von Saltza. Dessa goda makar hade aldrig några barn. Den aflidna som blef enka 1818, afled sjelf den 15 Mars 1841. Hon var en qvinna af sann gudsfruktan, och rent christligt värde med utmärkt ordningssinne. Hennes hus var för vänner ett glädjens och trefnadens hem under hennes helsas dagar. Med mycken fasthet i karakteren var hon en redlig vän. Under de två sista åren hade hon mycket kämpat med sjukdomar och lidande. I sitt för tio år tillbaka upprättade testamente hade hon gjort berömvärda anordningar till många verkliga nödställdas hjälp och glädje; Catharina kyrka var äfven ihågkommen med en ej obetydlig summa, liksom några af hennes vänner.

Den rättfärdiges minne lefver i välsignelse.

www.books2ebooks.eu